

[Tesdorpf.]

fuldbyrde, om jeg så må sige, denne forkøbsret på den ene eller den anden måde, men at det kun drejer sig om et ønske hos administrationen, vil ministeren så være villig til at indrømme, at det er et forkert grundlag, lovforslaget er bygget op på? I så fald må lovforslaget efter min mening bortfalde.

Aage Fogh: Det ærede medlem hr. Sønderup var så venlig at sige, at jeg søgte at virke beroligende. Det var også min hensigt. Efter at have hørt det ærede medlem havde jeg virkelig indtryk af, at han var blevet lidt for varmblodig og trængte til en beroligelse.

Det er ingen hemmelighed, at det, jeg tilstræber, er vedtagelse af det foreliggende lovforslag, og det vil jeg gerne have det ærede medlem med til. Det er i virkeligheden kun en lille ændring af § 8, en lille indsnævring af familiekredsen. Det er det eneste, som virkelig har betydning.

Den fri jord er vi forhåbentlig enige om. Jeg tror også, vi er enige om, at der fortsat bør være forkøbsret til ejendomme med grundbeløb under 56 000 kr.

Angående spørgsmålet om familiekredsbegrænsning har jeg sagt, at jeg er villig til at forhandle om det stillede forslag, men jeg kan ikke i dag afgøre, om jeg vil stemme for det, det må bero på de oplysninger, vi får i udvalget. Jeg mener som sagt, at kredsen er for vidtspændende i dag, og håber, at vi i udvalget kan komme til et resultat.

Det ærede medlem siger om det forslag, jeg har fremsat, at han anerkender, at problemet er tilstede, men vi skal vente. Hvorfor skal vi det? Realkreditkommissionen kan sidde og tumle med det et år, men det behøver vi ikke. Når vi erkender, at problemet er der, og at det kun drejer sig om at ændre § 22 og § 24, kan det gøres i hvert fald i løbet af en måned eller to. Der er mange, der venter på det. Det er urimeligt, at vi ved den kreditpolitik, der føres, bogstavelig talt driver husmandsbørnene væk fra fædrenes ejendom. Det er lige så vigtigt for dem som for arvingerne til de store gårde at få lov til at blive.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf spørger:

Hvorfor skal staten støtte udstykningen? Ja, hvorfor skal staten støtte opførelse af boliger i byerne? Vi har stemt for en boliglovgivning, der er af en sådan karakter, at en mand, der praktisk talt ingenting ejer, kan få opført et hus til 36 000 kr. med statens og kommunens garanti praktisk talt til sidste øre og nedsat renteydelse. Er der så noget urimeligt i, at de unge ude på landet, der har arbejdet og sparet og dygtiggjort sig og møder op med 10 000, 12 000, 14 000, 15 000 kr., får samfundets støtte til at oprette et brug, som garanterer dem arbejde i deres levetid? Det er beklageligt, at det er nødvendigt, men udviklingen her ført det med sig. Den dag, man kan komme væk fra at yde støtte til boligbyggeri på andre områder, kan man måske også gøre det her. Jeg synes, det er urimeligt at gøre støtten ensidig og undlade at støtte den dygtigste del af den danske landboungdom. Det kan ikke bebrejdes dem, at de ikke er født til en stor kapital, men kun har de penge, de selv har tjent.

Så er der spørgsmålet om ekspropriation. Det ærede medlem hr. Tesdorpf efterlyste et klart svar på, om vi vil stemme for ekspropriation. Det kan der forhåbentlig ikke være tvivl om. Forslaget blev fremsat i fjor, og da sagde jeg udtrykkeligt: nej, vi stemmer ikke for ekspropriation. Jeg har i dag henvist til mine udtalelser i fjor, og derudover har jeg sagt, at hvis vi gennemfører ekspropriation i dag, sprænger vi administrationen og samarbejdet i udvalgene og kommissionerne, og det anser jeg for uforsvarligt. Må jeg, for at der ikke skal være nogen misforståelse, tilføje, at hvis det en dag viser sig, at vi ikke kan få tilstrækkelig jord fri efter de love, vi har i dag, så har jeg noget meget bedre end ekspropriation, nemlig en bestemmelse om, at man i fremtiden kun har ret til at have een ejendom i brug eller eje i Danmark. Den dag, det gennemføres, vil der komme masser af ejendomme i fri handel, og så kan statens jordlovsudvalg købe dem, det har brug for. Vi kan på den måde undgå ekspropriation, og det tror jeg er godt; men den tid den sorg. I dag drejer det sig kun om den lille ændring, overfor hvilken jeg har forsøgt at berolige det ærede medlem hr. Sønderup i håb om, at vi så kan få et samarbejde i udvalget.